How to discern between your spirit and the Holy Spirit. 1 of 4; Our spirit
Miten erottaa, onko kyse sinun hengestäsi vai Pyhästä Hengestä, osa 1/ 4 meidän henkemme

Hei kaikki,

Erään nuorenparin sydämessä on ajatus rakentaa leirialue seurakuntien retriittejä varten, pastoreiden lepopaikaksi ja 'herätyskokousten' pitopaikaksi. He käyvät katsomassa kiinteistöä ja välittömästi heidän sydämessään jokin liikahtaa ja he uskovat Jumalan näyttävän heille, mitä voisi olla: puron toisella puolella leirinuotio ja piknikalue, pitkin puron toista reunaa mökkejä ja polkuja, jotka johtavat aukeaman keskellä olevaan latoon ja konferenssialueelle… he voivat nähdä tuon mielessään ja uskovat sydämessään, että Jumala on näyttämässä heille leirialuetta koskevaa näkyä.

Uskoen Herran johdattavan heitä ostamaan tuon kiinteistön he tekevät niin suurella henkilökohtaisella kustannuksella, mutta liiketoiminnallisesta näkökulmasta hanke on alirahoitettu. He rakentavat omalla rahallaan ladon, jossa voi pitää kokouksia ja odottavat Herran antavan heille rahaa näyn saattamiseksi loppuun.

Kuluu muutama ankaran työnteon vuoksi, mutta edistystä on vain vähän. Pariskunta on lähestynyt paikallisia pastoreita tarjoten leirialuettaan paikallisille seurakunnille, mutta kukaan ei varaa heiltä retriittejä tai konferensseja. Pariskunnalla on taakkana alituinen taloudellinen paine, vapaaehtoisia ja talonmiehiä tulee ja menee ja sydämessään he miettivät, onko heiltä jäänyt jotain ymmärtämättä. Mutta ulkonaisesti he yhä kertovat leirialuetta koskevasta näystä jokaiselle joka haluaa kuulla. Voi, heillä on ollut joitakin 'herätyskokouksia' 'ladossa', mutta ei mitään lähelläkään sitä, mitä he luulivat Jumalan panneen heidän sydämeensä. Pian iän, sairauden ja varojen puutteen yhdistelmä pakottaa heidät myymään paikan ja he jäävät ihmettelemään, miten he pettivät Jumalan, missä he menivät vikaan.

Heidän henkensä vai Pyhä Henki?

Ehkä he olivat kuulleet Herralta, mutta tässä hypoteettisessa tapauksessa liikahdus tapahtui heidän omassa hengessään, joka on elävä ja jossa on Jumalan elämä, niin että he voivat hengen ihmisessään nähdä kiinteistön mahdollisuudet. He käsittivät sydämessään näkemiensä mahdollisuuksien merkitsevän sitä, että Jumalan käski heidän ostaa ja rakentaa. Se tuntui oikealta heidän hengessään, heillä oli 'sisäinen todistus' siitä, että heidän tuli toimia niin. Mutta jos kyse oli Jumalasta, miksi asia ei toteutunut?

Kova totuus meidän keksityllä pariskunnallamme on tämä: kyse oli heidän omasta sydämestään eikä Herrasta, ja selitän sen, miten ja miksi tässä opetussarjassa. Mutta koska he tekivät tämän Herralle, Hän auttoi heitä missä voi, mutta Hän ei ollut kokonaisnäyssä mukana. Heidän hengessään oleva elämä on täynnä luovuutta, mutta kyse oli kuvailemisesta, ei ohjailemisesta. Toisin sanoen Jumalan Elämä heidän hengessään kuvasi sitä, mitä voisi olla, mutta kyse ei ollut siitä, että Jumala ohjaisi johonkin toimintatapaan.

Kyse on siitä erosta uudestisyntyneen ihmishengen välillä, joka voi nähdä sen mahdollisuudet, mitä voisi olla, ja Pyhän Hengen välillä, joka itse asiassa käskee ihmistä tekemään niin ja näin, ja tässä ihmiset menevät vikaan. Hyvin usein he, kuten tämä keksitty pariskunta, tekevät päätöksiä omasta sydämestään käsin, mutta uskovat sen olevan Jumalan sydämeltä.

Kuinka ihmisen henki toimii näissä asioissa

Tosiasia on, että olemme ikuisia olentoja, meidät on Pyhä Henki luonut uudeksi hengessämme, joten voimme nähdä Elämän melkein missä tahansa tilanteessa, tehtävässä, jokainen meistä sen armon ja niiden lahjojen mukaan, jotka meille on annettu. Sanotaan esimerkiksi, että tuolla yllä mainitulla pariskunnalla on Jumalalta saatu uusien projektien lahja. Menneisyydessä he ovat auttaneet seurakuntia alkuun tai auttaneet rakentamaan uuden pyhätön. Lyhyillä lähetysmatkoilla he ovat innostuneet orpokodin aloittamisesta tai uuden seurakunnan rakentamisesta tai uuden kaivon kaivamisesta. Heidän lahjansa on aloittaa uusia asioita ja koska tuo lahja on Jumalalta, tuolla lahjalla on Elämä jokaisessa aspektissaan. Mikä tahansa uusi asia heidän edessään onkaan, tuo Jumalan antama luovuus ja Elämä räjähtää heidän sisällään näyksi ja mahdollisuuksiksi. Mutta tavallisesti se minkä he näkevät mahdollisena, on kuvailevaa, ei ohjailevaa.

Jos joku on muusikko ja hänen sydämessään on ajatus rakentaa levytysstudio ja tarjota lupaaville kristityille muusikoille paikka tehdä äänitteitä ja oppia, tuossa lahjassa on koko Jumalan Elämä niin, että hän näkee välittömästi hengessään kaiken sen, mitä tuo levytysstudio voisi olla – ehkä se olisi maaseutuympäristössä

esimerkiksi. Ehkä kaupungissa niin, että yläpuolella on huoneistoja ja pohjakerroksessa kristillinen kahvila… koska hänen lahjansa ovat Jumalalta, ilmestys ja Elämä virtaavat näiden tiettyjen lahjojen välityksellä. Jumalan luovuus räjähtää sen sisällä, mitä voisi olla – mutta mikään tuosta ei merkitse sitä, että Jumala käskee hänen tehdä sen, mitä voisi olla.

Uusi työpaikka

Joku aloittaa uudessa työpaikassa ja näkee hyvin nopeasti sen, mitä tuo osasto voisi olla. Hän uskoo Herran näyttävän hänelle, mitä voisi olla kuinka hän voisi olla osa tuon osaston siirtämisessä eteenpäin. Mutta jokainen yritys pysäytetään, ja jopa hänen pomonsa moittii häntä, vaikka hän luulee yrittävänsä viedä toimipaikkaa eteenpäin Jumalan suunnitelmassa.

Pian tämä henkilö hälyttää ystävät rukoilemaan, nuhtelemaan paholaista, joka yrittää estää toimipaikkaa liikkumasta eteenpäin Jumalan suunnitelmassa. Hän uskoo, että pomon täytyy muuttua tai hänet pitää siirtää pois. Mutta totuus on tämä: Hän havaitsee sen, mitä voisi olla omassa hengessään, omassa sydämessään, koska hänellä on lahjoja tuollaista työtä ja hallintoa ja organisaatiota varten. Ja todellakin Jumala voisi viedä toimipaikkaa tuohon suuntaan. Mutta se, mitä tämä henkilö havaitsee hengessään, ei merkitse sitä, että Jumala käskee hänen olevan se taho, joka saa asian tapahtumaan. Hän on sekoittanut sen, mitä on sydämessään havainnut siitä, mitä voisi olla, ja muuttanut sen mitä voisi olla Jumalalta tulleeksi toimeksiannoksi saada se aikaan. Hän piti ohjailevana jotakin sellaista, joka oli kuvailevaa.

Tuleva puoliso

Mies ja nainen alkavat seurustella ja hengellisesti he ovat samalla aaltopituudella. He rakastavat toistensa henkeä, sydäntä, toisen rakkautta Jumalaan. Mutta fyysisesti ei ole paljoakaan vetovoimaa, ja sielussaan ja elämänkokemuksessaan kummallakin on painolastia, joka haittaa heitä joka askelella heidän yrittäessään oppia tuntemaan toisensa.

Silti, koska he ovat hengellisesti samalla aaltopituudella, he ajattelevat, että kyse on Jumalasta. Kelataan nopeasti muutama vuosi eteenpäin ja heidän avioliittonsa on yhtä sotkua. He eivät tiedä, kuinka he ovat voineet huijata itseään ajattelemaan, että olivat rakastuneita.

Tämä hypoteettinen pariskunta rakastui toistensa henkeen, mutta he eivät rakastaneet toistensa sieluja. Heillä oli vain vähän yhteistä, he näkivät maailman ei vain eri tavoilla, vaan vastakkaisilta ja ristiriidassa olevilta suunnilta. Fyysisesti ei ollut koskaan mitään aitoa vetovoimaa, mutta he menivät naimisiin ajatellen, että koska he olivat oikein hengellisesti, juttu toimisi. Nainen luuli voivansa muuttaa miehen tai Jumala muuttaisi tämän. Mies luuli voivansa muuttaa naisen tai Jumala muuttaisi tämän – tai he voisivat oppia elämään eroavaisuuksiensa kanssa.

Koko ajan he sanoivat ihmisille Jumalan tuoneen heille puolison, he kertoivat ihmisille Jumalan käskeneen heitä menemään naimisiin, että Jumalalla oli suuria suunnitelmia heitä varten… mutta kyse ei ollut Jumalasta. He olivat ottaneet hengessään olevan rakkauden toisen henkilön henkeä kohtaan ja muuttaneet sen avioliitoksi, jota ei pitänyt olla. Silti Hän auttaisi heitä, jos he olisivat Hänelle avoimia, mutta Hän ei koskaan suunnitellut, että he menisivät toistensa kanssa naimisiin.

Tässä opetussarjassa käsitellään eron tekemistä ihmisen hengen ja Pyhän Hengen välillä. Jeremia kohtasi miehen, joka luuli, että hänellä oli profeetallinen sana kansakunnalle, mutta hän profetoi omasta sydämestään ja sielustaan ollen tunnepohjaisesti siinä mukana, koska rakasti maataan. Mutta sen, mitä hän sanoi olevan Jumalasta, ei ollut. Kyse oli vain hänen omasta sydämestään. Herra käytti aikaa selittääkseen Jeremialle eron ihmisen oman sydämen ja sen välillä, kun Jumala puhuu – ja jatkamme siitä ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin

John Fenn/LL

How to discern between your spirit and the Holy Spirit 2 of 4. From your spirit.
Miten erottaa, onko kyse sinun hengestäsi vai Pyhästä Hengestä, osa 2/4 sinun hengestäsi käsin.

Hei kaikki,

Päätin viime viikolla puhuen siitä, kuinka Jeremia kohtasi toisen nk. profeetan, joka antoi kansakunnalle profetioita, jotka olivat ristiriidassa Jeremian profetioiden kanssa. Hänen nimensä oli Hananja ja hän oli sekoittanut tunteensa ja toiveensa kansakuntansa suhteen siihen, mitä Herra tosiasiallisesti oli saattanut hänelle antaa, mikä aiheutti virheen. Voimme tehdä samoin emmekä ymmärrä Jumalaa luullen Hänen johdattavan meitä johonkin, kun Hän ei ole niin tekemässä.

Erehtyminen siinä, että pitää ihmisen henkeä ja tunnetta Jumalan Henkenä ja ohjauksena

Jeremia eli aikana, jolloin Babylonian kuningas Nebukadnessar uhkasi tuhota Juudan kuningaskunnan. Hananja piti itseään profeettana ja antoi henkilökohtaisia profetioita ja puhui myös voitosta kansakunnalle, siitä että Jumala taistelisi Juudan puolesta kuten menneinä päivinä.
Kuitenkin Jumala itse asiassa sanoi jotakin muuta aidon profeetan, Jeremian, välityksellä.

Jeremia kertoi kuningas Sidkialle Herran sanoneen, että hänen tulee alistua Nebukadnessarille. Hän käytti iestä esimerkkinä, Nebukadnessarin kanssa iestettynä olemista, hänen kanssaan kumppanina olemista, jotta kansakunta säästyisi täydelliseltä tuholta. Hanajan ja Jeremian kohtaaminen kuninkaan edessä on kirjattu Jeremia 28:an.

Valitettavasti kuningas kuunteli Hananjaa Jeremiaan sijasta ja pian kaupunki tuhottiin ja miehet kuten Daniel, 'kolme heprealaista nuorukaista (engl. lasta)' sekä Hesekiel vietiin vankeina Babyloniaan. Jer. 25:11:ssä ja 29:10:ssä Herra kertoi Jeremialle, että kansakunta tulisi olemaan vankina Babyloniassa 70 vuoden ajan ennen vapautumista ja palaamista kotimaahan. Jeremia näki kaupungin ja kansakunnan sortumisen ja kirjoitti Valitusvirret Jerusalemin tuhosta.

Mitä Herra opetti Jeremialle valheellisista sanoista ja ohjauksesta

Ennen Jer. 28:ssa olevaa kohtaamista Herra oli opettanut Jeremialle siitä, miten ja miksi ihmiset profetoivat vääriä asioita ja miltä ihmisen omasta sydämestä käsin tuleva ohjaus tai sana näyttää. Herra oli erityisen harmistunut 'paimeniin', jotka tekivät sellaista. Jotkut asiat eivät koskaan muutu! Tuo Herralta tullut ohje löytyy Jeremia 23:sta, jota katsomme melko yksityiskohtaisesti.

Tuon luvun ohjeissa on kyse henkilökohtaisesta profetiasta, hengellisistä unista, näyistä, joiden ihmiset uskovat olevan Herralta, joten siihen liittyy päätöksiä, jotka tehdään siltä pohjalta, minkä ihmiset uskovat olevan Jumalan johdatusta noissa johdatuksissa.

Ensimmäinen valheellisen henkilökohtaisen profetian osatekijä: turhamaisuus ja ego

Herra kertoo Jeremialle jakeessa 16, että he puhuvat sanoja: "… täyttäen teidät tyhjillä toiveilla: oman sydämensä näkyjä he puhuvat..."

Paavali kirjoitti 1. Kor. 14:3:ssa, että profetia on ensisijaisesti sellainen sana Herralta, joka rakentaa, rohkaisee tai lohduttaa sitä, jolle profetia on. "Jeesuksen todistus on profetian Henki.", kuten Ilm. 19:10:ssa toteaa, mikä tarkoittaa, että henkilökohtainen sana ei ole sinusta, vaan se tulee kirkastamaan ja ylistämään Häntä.

Vääriä profetioita tulee usein, jos ihminen sekoittaa omat tunteensa, omat uskonnolliset uskomuksensa ml. uskomansa väärän opetuksen tai oman kypsymättömyytensä Kristuksessa tai on iän tai tunteiden puolesta epäkypsä. Se valmistaa tien profetialle tai ilmestykselle, joka korottaa häntä, puhuu siitä, kuinka ihmeellinen hän on tai ehkä kuinka suurenmoinen hänen palvelutyönsä tulee olemaan jne. Kun kyse alkaa olla jostakusta ihmisestä Jeesuksen sijaan, se on väärä.

Eräs nainen suuttui minuun aikalailla annettuaan minulle 21 sivua käsin kirjoitettua tekstiä paperin kummallakin puolen, jonka joku nk. 'profeetta' oli puhunut hänen ylitseen. Hän sanoi haluavansa tietää, oliko se Jumalalta vai ei. Luin sen läpi ja ensimmäiset viisi virkettä on saattanut olla Herralta. Ne olivat rakentavia, kehottavia ja lohduttavia 1. Kor. 14:3:n mukaisesti.

Loput 20 sivua oli noiden viiden virkkeen toistoa eri tavoin ja koskivat sitä, kuinka ihmeellinen nainen oli, mitä lahjoja hänellä oli, miten suuri palvelutyö hänellä tulisi olemaan jne. Kerroin hänelle, että ensimmäiset viisi virkettä saattoivat olla Jumalasta, mutta loput olivat lihassa annettuja. Hän suuttui minuun enkä ole kuullut hänestä sen jälkeen. Ajattelin, kuinka hänen nöyryyteen puettu toimintansa oli itse asiassa hänen ylpeytensä

pakottamaa hänen ajatellessaan, että sanoisin 'kyllä ja aamen' profeetan hänen ylitseen lausumille sanoille. Hänen loukkaantumisensa todisti tuon pointin. Kyse oli koko ajan vain hänestä ja hänen egostaan ja ylpeydestään.

Katso sitä vaikutusta, joka Pietarilla, Paavalilla ja muilla UT:n kirjoittajilla on ollut kautta noin 20 vuosisadan. Näemmekö koskaan evankeliumeissa Herran puhuvan korusanaisella kielellä siitä, kuinka suurenmoisia he olivat ja mikä vaikutus heidän elämällään tulisi olemaan? Hän kertoi Pietarille, että tämä tulisi olemaan ihmisten kalastaja, Paavalille, että tämä oli kutsuttu pakanoiden luo – mutta ei mitään, joka kuvaisi sitä 2000 vuoden vaikutusta ja kirjoittajana olemista koskien teosta, josta tuli meidän Uusi testamenttimme.

Jos nämä miehet ovat niin suurenmoisia, mutta kuitenkin heille kerrottiin niin vähän Jumalan suunnitelmista koskien heidän elämäänsä ja sitä vaikutusta, joka heidän elämällään olisi halki vuosisatojen, miksi ihmiset tänään luulevat, että Isä tai Herra puhuisi profeetan kautta sanan heille koskien sitä, kuinka väkeviä asioita he tulevat Herrassa tekemään? Ego. Turhamaisuus. Ylpeys.

Sivuhuomautus tässä kohdassa

Katso senkaltaisia profetioita, joita Jeesus antoi Matt. 24:ssä ja Lk. 21:ssä tai henkilökohtaisia sanoja, joita Hän antoi Pietarille todeten, miten tämä tulisi kuolemaan. Nuo profetiat ovat melko lyhyitä kestoltaan, ytimekkäitä, eivät toista itseään. Toinen merkki siitä, että ollaan hakoteillä ja että kyse on tunteen ja mielikuvituksen sekoituksesta on, että se on pitkä ja soljuva. Meidän Isämme ja Herramme ovat riittävän taitavia sanoissaan sanoakseen sen, mitä haluavat sanoa, tiiviisti ja ytimekkäästi.

Hänen oman sydämensä näky, joka lähtee turhamaisuudesta

Yllä Jer. 23:16:ssa Herra kertoo Jeremiaalle valheellisten sanojen, näkyjen, kuvitelmien ei vain tekevän ihmisiä turhamaisiksi, vaan että "oman sydämensä näkyjä he puhuvat."

Tässä esimerkki. Sanotaan vaikka, että joku etsii vuokra-asuntoa. Hänellä on kaksi vaihtoehtoa valittavana. Toinen on lähellä työpaikkaa ja ostosmahdollisuuksia, mutta on pienempi ja näkymä on parkkipaikalle. Mutta se mahtuu budjettiin ja on kätevä. Loogisesti se on täydellinen. Se sopii siihen, missä henkilö tällä hetkellä elämässä on, koska hän tarvitsee paikan, johon on varaa ja jossa saada elämänsä järjestykseen vuodeksi tai pariksi.

Toinen on kauempana työpaikasta ja kaupoista, se on suurempi ja näkymä antaa puistoon, jossa on kaunis lampi. Hän voi nähdä itsensä kävelevän puistossa. Tapaavan siellä ystäviä. Se on kallis, mutta hän uskoo, että Jumalan avulla hänellä on siihen varaa.

Tämä toinen vaihtoehto vetoaa hänen tunteisiinsa, henkilökohtaiseen makuunsa ja toiveisiinsa ja hän luulee, että koska se 'sopii' hänen makuunsa ja on sellainen paikka, josta hän voi olla ylpeä ja hän voi kutsua sinne ystäviä, 'hänellä on sisäinen todistus siitä'. Se sopii hänen sielulleen – hänen makuunsa, siihen miten hän näkee voivansa kutsua ystäviä kylään ja hän luulee virheellisesti, että tuo hyvä tunne hänen sielunsa sisällä on Jumalan rauha, joka sanoo, että antaa mennä. Hän ymmärtää väärin sielunsa olevan hänen hengestään. Kyse on hänen oman sydämensä näystä.

Hän valitsee tuon vetoavan huoneiston kertoen itselleen, että hänellä on sisäinen todistus asiasta ja Jumala johdattaa häntä. Puolessa vuodessa hän on vuokranmaksussa jäljessä, työmatkat uuvuttavat ja hän ihmettelee, mitä Jumalalla oli mielessä johdattaessaan hänet sinne. Kyse ei ollut Jumalasta, vaan tuon henkilön turhamaisuudesta, siitä että hän sekoitti tunteet ja henkilökohtaiset mieltymykset sydämessään, mikä sai hänet tekemään väärän valinnan.

Ihmiset tekevät tämänkaltaisia asioita koko ajan; valitessaan puolisoa, työpaikkaa, lemmikkiä, lasten saamista, autoja, harrastuksia, seurakuntia, kouluja – mitä tahansa elämässä. He tekevät sielun päätöksiä ja sitten heidän täytyy kärsiä tekojensa seuraukset. He luulevat, että koska kerran jokin tai joku sopii heidän tyyliinsä, siihen mistä he pitävät tai eivät pidä, kyse täytyy olla Herrasta. Joskus näin onkin, mutta usein he tekevät päätöksiä turhamaisuuden ja sielun mukavuuden ja oman sydämensä näyn pohjalta sen sijaan, että tekisivät vaikeamman päätöksen, joka vaatisi kasvamista ihmisenä Kristuksessa. Oma kokemukseni on ollut se, että vaikeampi päätös on usein Herrasta ja helppo päätös ei usein ole Hänestä.

Hyvänen aika, tässähän mennään elämän yksityiskohtiin, eikö totta? Olemme vasta aloittelemassa sitä, mitä Herra opetti Jeremialle koskien henkilökohtaisten asioiden sotkemista Jumalan Henkeen ja sen seurauksena tulevasta virheestä. Jatkamme tästä ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

How to discern between your spirit and the Holy Spirit 3 of 4.
Miten erottaa, onko kyse sinun hengestäsi vai Pyhästä Hengestä, osa 3/4

Hei kaikki,

Viime viikolla lopetimme Jumalan ohjeisiin koskien sellaisia sanoja, jotka tekevät ihmiset turhamaisiksi ja jotka tulevat heidän omasta mielikuvituksestaan.

Kuka joutuu oman sydämensä ja mielikuvituksensa johdatuksen valtaan?

Herra kertoo Jer. 23: 17:ssa millaiset ihmiset ovat alttiita valheellisille sanoille. Valheellisilla sanoilla tarkoitan tämän Raamatunkohdan asiayhteyttä – ihmiset, joita johdattavat joko heidän oma sydämensä ja tunteensa tai jotka ovat sekoittaneet tunteensa siihen, mitä Jumala itse asiassa sanoo, mistä seuraa virheitä ja huonoja päätöksiä.

"He hokevat minun halveksijoilleni… Teillä on oleva rauha!' Ja kaikille, jotka vaeltavat sydämensä paatumuksessa (he sanovat) …"

Heprean sana 'naats' on tässä käännetty 'halveksijat'. Se tarkoittaa ensiksi 'torjua' tai 'tai kääntyä pois jostakin'. Joten Herra opettaa Jeremialle, että alttiimpia luottamaan omaan mielikuvitukseensa ja luulemaan, että kyse on Jumalasta, ovat ne, jotka ovat ensiksi kääntyneet pois siitä todellisesta asiasta, jota Jumala haluaa heidän työstävän tai käsittelevän. Kaikkein alttiimpia ovat ne, jotka ovat kääntyneet pois aidosta, koska se on vaikeaa, he ovat torjuneet sen etsiessään jotakin helpompaa, parempaa sanaa.

Asiayhteys tässä oli se, että Jumala yritti saada kansan valmistautuneeksi kansakuntaa kohtaaviin vaikeuksiin, mutta he kääntyivät pois aidoista lähestyvän uhkan sanoista kääntyen sen sijaan sellaisten 'profeettojen' sanojen puoleen, jotka kertoivat heille, ettei kansakunta muuttuisi.

Esimerkkejä ihmisistä jotka tekevät noin

Viime viikoilla annoin keksityn esimerkin henkilöstä valitsemassa kahden huoneiston välillä hänen valitessaan sen, joka vetosi hänen egoonsa ja sieluunsa hänen budjettinsa ja tarpeen sijaan. Jumala yritti saada hänet panemaan elämänsä järjestykseen, rupeamaan kurinalaiseksi ja järjestelmälliseksi varojensa suhteen. Mutta se olisi vaikea vaihtoehto. Niinpä kun hän kääntyi pois tuosta (torjui), hän kääntyi Jumalan puoleen saadakseen vahvistuksen oman sydämensä mielikuvituksen perusteella ja sai oman mielikuvituksensa 'vahvistuksen'.

Toinen esimerkki on kristitty, joka elää vaikeissa olosuhteissa ja jolla on kova elämä, hän toivoo epätoivoisesti ylöstempauksen tapahtumista millä tahansa hetkellä. Hän etsii videoita ja opetuksia, joissa julistetaan Jeesuksen tulevan, sanotaanko vaikka toukokuussa. Mutta joku toinen käyttää matematiikkaa ja laskee päiviä ja sanoo, että se tapahtuu tänä pääsiäisenä tai ehkä tänä jom kippurina. Hän takertuu siihen toivoon, että joku niistä on oikein ja pelastaa hänet tästä maailmasta. Hän saattaa hengellistää sen sanoen, että hän haluaa vain 'mennä kotiin', tavallisesti totuus on, että hänen elämänsä on ja on ollut vaikeaa. Hän ei halua kasvaa aikuiseksi kuten hänen pitäisi, kuten Jeesus häntä pyytää niissä olosuhteissa, joissa hän on.

Voisin kuvailla avioliittoja, johon nainen tai mies menivät sillä ajatuksella, että Jumala oli sanonut 'tämä se on', vain tajutakseen, että tuota tuhoisaa liittoa ei Jumala kasannut. Ja hän miettii: "Missä menin vikaan?"

Ehkäpä he rakastuivat toistensa henkiin, mutta olivat kaukana erillään sieluissaan. Kuitenkin koska heillä oli tuo samalla hengellisellä aaltopituudella olemisen todistus, he luulivat Jumalan käskevän heidän mennä naimisiin. Hän ei käskenyt, heillä vain oli hengellisesti yhteys ja he veivät suhteen pitemmälle kuin mitä Jumala oli tarkoittanut. Hengestä henkeen suuntautuvaa viehätystä pidetään usein virheellisesti rakkautena ja sen tuottamina tunteina. Säilytä ne rajat, jotka Jumala tarkoitti.

Voisin kuvailla myös vähemmän traagisia elämän tapahtumia – kuten valintaa kahden työpaikan välillä. Toinen olisi aidosti työn tekemisen paikka, kasvukokemus, ehkäpä alemman tasoinen aloittelijan tehtävä, mutta ihmisestä tuntuu, että Jumalalta tuleva todistus näyttää siltä, että tämä on se mitä Jumala tarkoittaa ja heti kun työpaikka olisi saatu, eteneminen tapahtuisi nopeasti. Mutta toinen työtarjous sisältäisi paremman palkan, mukavammat työtilat, suuremmat lupaukset etenemisen suhteen.

Hän ottaa jälkimmäisen työpaikan, koska paikan pomo vetosi hänen etoonsa ja hänen siihen kytkeytyvään mielikuvitukseensa. Lupaukset olivat suuremmat, toimisto kivempi. Mutta vuoden sisällä yritys meni nurin ja hän kävi läpi vaikean ajan ihmetellen, mitä Jumala oli tekemässä – Jumala ei ollut tekemässä mitään, koska tuo ihminen oli toiminut egonsa ja mielikuvituksensa mukaan sen sijaan, että olisi ottanut sen vaikeamman työpaikan, jonka Jumala halusi hänen ottavan.

Jumala ei puhunut, kuitenkin he juoksivat

Jer. 23:18:ssa Herra kysyy: "Kuka on tarkannut ja kuullut (huomaa, noteeraa) Herran Sanan" Herra etsii niitä, jotka tietävät, mitä Hän itse asiassa on heissä tekemässä ja kasvavat siinä.

Oli eräs nainen, joka matkusti lentäen tuhansia maileja kuuden viikon välein Raamattuseminaareihin osallistuakseen ja asui viikon hotellissa suurin kustannuksin ja lisäksi tulivat jokaisen kurssin kustannukset, jotka olivat jokainen lähes 400 dollaria (kertaa kuusi kurssia). Hän pyysi neuvoa koskien aviomiestään, joka ei tuntenut Herraa ja joka oli tuohtunut naisen rahankäytöstä ja poissaolosta niin usein. Hän totesi myös, etteivät hänen teini-ikäiset lapsensa vaeltaneet Herran kanssa ja he tekivät pilaa hänestä. Nainen halusi tietää, minkä hengellisen avaimen, minkä totuuden voisin jakaa hänen kanssaan, mikä sana Herralta minulla voisi olla, jotta hänen perheensä pelastuisi.

Sanoin, että hänen tulisi lopettaa tai ainakin vähentää perheensä jättämistä viikon ajaksi kerrallaan joka kuudes viikko ja mennä takaisin ja olla se vaimo ja äiti, jonka Jumala on pyytänyt häntä olemaan. Nainen vastasi olevansa ikävystynyt, hänen elämänsä oli tylsää ja hänen kursseillaan Jumala näytti hänelle niin paljon ilmestystä. Lisäksi se ja se profeetta oli sanonut sitä ja tätä hänestä. Kuinka hän voisi tyytyä tylsään elämäänsä? Hän ei tarkannut ja kuullut Herran Sanaa egonsa tähden, turhamaisuutensa takia, hänen hengellisyytensä käski hänen jatkaa hengellistä hauskanpitoa ja Jumala pitäisi huolen hänen perheestään. Väärin. Hän ei tarkannut ja kuullut Jumalan sanoja.

Päinvastoin muutama vuosi aiemmin

Seurakunnassamme oli nainen, joka oli paikalla joka kerta kun ovet olivat auki sekä teki vapaaehtoistyöä tuntikausia eri ohjelmissa ja oli yleisesti apuna. Myös hän rukoili miehensä ja kahden lapsensa puolesta. Hän toi lapset seurakuntaan, mutta mies ei ollut kiinnostunut. Eräänä päivänä hän kertoi luottamuksellisesti, että hänen miehensä oli sanonut hänelle, ettei voinut kilpailla Jumalan kanssa, vaikka paheksui kaikkea sitä aikaa, jota vaimo vietti seurakunnassa.

Kehotin häntä lopettamaan kaikki toimintansa seurakunnassa sunnuntaiaamuja lukuun ottamatta ja viettämään kaikki muu säästyvä aika ollen vaimo miehelleen ja äiti lapsilleen. Se oli Jumalan sana hänelle. Kolmessa viikossa hänen miehensä käveli ovesta hänen kanssaan sunnuntaiaamuna. Mies uudestisyntyi ja tuli ylistysryhmän jäseksi.

Avain? Vaimo jätti huomiotta mielikuvituksensa ja sen mitä hän tunsi hengellisessä turhamaisuudessaan. Hän pani syrjään uskomuksensa, että hänen rukouksensa ja ahkera työntekonsa seurakunnassa saisi Jumalan liikahtamaan ja pelastamaan hänen miehensä, ja hän valitsi mennä kotiin ja olla se vaimo ja äiti, joka Jumala itse asiassa pyysi häntä olemaan. Hän tarkkasi ja kuuli Herran sanan itselleen ja teki terveen päätöksen, mikä sai hänen perheensä pelastumaan.

Herra kertoi Jeremialle 23:21:ssa: "Minä en ole lähettänyt noita profeettoja, mutta silti he juoksevat. Minä en ole puhunut heille, mutta kuitenkin he ennustavat."

Tuo on yhteenveto Jeremia 23:n ensimmäisestä osasta: ihmiset tekevät päätöksiä, vaikka Jumala ei heitä lähettänyt ja sanoivat Jumalan sanovan jotakin tai Jumalan johdattavan jotenkin, vaikka Hän ei niin ollut tekemässä. He lankesivat oman sydämensä turhamaisuuden, mielikuvituksensa vangiksi, he sivuuttivat Herran heitä varten olevat aidot ohjeet ja sen sijaan tekivät sen mikä oli helppoa.

Satoja vuosia myöhemmin Paavali käsittelee tähän liittyviä asioita Korintin seurakunnassa. 2. Kor. 11:ssä hän ilmaisee pelkonsa heidän puolestaan, koska siellä oli joitakin ns. Herran palvelijoita, jotka julistivat toista Jeesusta, toista evankeliumia ja joilla oli toinen henki. Hän kertoi, että vaikka hän ei puheensa ja ulkonäkönsä puolesta tehnyt vaikutusta, se mitä hän jakoi, oli oikein ja tasapainoista. Jakeissa 15-20 hän sanoo, että nämä ihmiset näyttävät valon enkeliltä esiintyessään, he kerskaavat lihan mukaan (rikkaiden ja kuuluisien elämäntyyli). Paavali sanoo heidän käyttävän korinttilaisia hyväksi, ottavan heidän rahansa (orjuuttavan heidät), jopa loukkaavan heitä niin kuin läimäys poskelle, mutta tästä huolimatta korinttilaiset juoksivat heidän perässään saadakseen sen viimeisimmän sanan, jonka he esittivät – eri Jeesus, eri evankeliumi, eri henki – mutta he hyväksyivät ne kaikki!

Kuulostaako mikään tästä tutulta meidän päivinämme? Päätämme tämän opetussarjan ensi viikolla käsitellen lisää sitä, mitä Herra kertoi Jeremialle… siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

How to discern between your spirit and the Holy Spirit, Non-tithers in Hell? 4 of 4.
Miten erottaa, onko kyse sinun hengestäsi vai Pyhästä Hengestä, kymmenykset laiminlyövät helvetissä? osa 4/4

Hei kaikki,

Sain sähköpostin pelastuksestaan erittäin huolissaan olevalta nigerialaismieheltä. Hän oli kuunnellut miestä, joka väitti kuolleensa ja käyneensä helvetissä. Siellä hän näki kristittyjä piinattuina, koska he eivät olleet maksaneet kymmenyksiä. Mies kysyi minulta sähköpostissaan, oliko tuon miehen todistus totta? Tietenkään se ei ole, mutta jos miehen kokemus todella tapahtui, kuinka hän tajusi asian väärin?

Sain useita sähköposteja pelastuksestaan erittäin huolissaan olevilta ghanalaisnaisilta. Jokainen heistä oli kuullut erään naisen todistavan, että oli kuollut ja käynyt helvetissä. Nainen sanoi helvetissä olleen kristittyjä naisia, jotka olivat siellä, koska he olivat letittäneet hiuksensa. Naiset kysyivät minulta sähköposteissaan, oliko tuo totta? Tietenkään se ei ole, mutta jos naisen kokemus on totta, kuinka hän tajusi asian niin väärin?

Eräs kahdeksanvuotias tyttö sanoi nähneensä Jeesuksen ja myöhemmin maalasi kuvan, jonka hän sanoi näyttävän Jeesukselta. Tuo maailmankuulu maalaus kuvaa hyvin komeaa valkoihoista miestä, jonka hiukset on kammattu taaksepäin ja jonka parta on lyhyeksi ajeltu.

Monet ovat pitäneet tytön maalaamaa yhtä totena kuin evankeliumia ja uskoneet häntä Jesaja 53:2 sijaan, jossa sanotaan: "Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet." Kuinka tyttö tajusi asian niin väärin?

Eräs poika kertoi käyneensä taivaassa, kun oli nelivuotias. Hän sanoi jokaisella henkilöllä taivaassa olevan siivet. Se ei ole raamatullista, ei missään kohdassa juutalaisuuden tai kristinuskon historiaa, ja sen kumoavat kirjaimellisesti tuhannet muut, jotka ovat olleet taivaassa ja palanneet – puhumattakaan niistä miljoonista ihmisistä, jotka nähdään Ilmestyskirjassa ja jotka ovat vain normaaleja ihmisiä. Kun kuolet, henkesi ei yhtäkkiä verso siipiä. Kuinka tuo nelivuotias tajusi asian niin väärin?

Sekoitus kypsymättömyyttä, kokemattomuutta, väärää uskonnollista opetusta ja inhimillistä tekijää

Nigerialaismiehen seurakunta opetti, että jos ei maksa kymmenyksiä, menee helvettiin. Ghanalaisnaisten seurakunta opetti, että jos naiset letittivät hiuksensa, he menevät helvettiin. Nelivuotias poika oli, no, nelivuotias poika, joten hän luuli, että saamme kaikki siivet, kun menemme taivaaseen. Kahdeksanvuotias tyttö oli kahdeksanvuotias valkoinen amerikkalaistyttö, joten hän maalasi Jeesuksen sitä vastaavaksi.

Olettaen, että jokainen noista kokemuksista oli todellinen, heidän virheensä tapahtuivat, koska he suodattivat kokemuksensa uskonnollisten uskomustensa tai lapsuuden ajatusten läpi.

Sinun henkesi vai Pyhä Henki?

Apt. 17:16:ssa Paavali oli Ateenassa ja sanotaan: "...hänen henkensä hänessä kiivastui, kun hän näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia." Huomaa, Jumala ei liikauttanut Paavalia. Jeesus ei ilmestynyt hänelle. Hänen oma henkensä, hänen sydämensä, hänen sielunsa kiivastui hänen sisällään, kun hän tarkkaili ympäristöään.

Kokematon kristitty meidän aikanamme voisi sanota: "Jumala vain nousi minussa", mutta se olisi väärin. Jumala ei noussut asiaa vastaan, Paavalin oma henki, hänen sielunsa nousi asiaa vastaan. Kreikankielen sana 'kiivastui' tarkoittaa 'liikauttaa, kiihottaa' – ja se tapahtui hänen katsellessaan epäjumalanpalvelukseen liittyvää toimintaa. Se mitä hän näki, mitä hän kuuli, kiihotti tai liikautti hänen henkeään. Hän oli juutalainen, hän ei ollut koskaan aiemmin nähnyt kokonaista kaupunkia, joka oli taipuvainen rikkomaan sitä juutalaista käskyä, jonka mukaan hän oli kasvanut.

Mutta Jumala ei tätä aikaansaanut, se tapahtui Paavalissa sisäisesti ja perustui hänen elämänkokemuksiinsa, hänen uskomuksiinsa. Tuhansia muita tuli ja meni Ateenassa – mutta Paavali provosoitui hengessään, eivät he.

Lk 24: 32:ssa Jeesuksen hävittyä niiden miesten näkyvistä, joiden kanssa Hän oli kävellyt Emmaukseen, miehet sanoivat toisilleen:" "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?""

Heidän henkensä paloi suhteessa siihen totuuteen, jonka ylösnoussut Herra esitti. Tänään joku voisi sanoa: "Jumala vain oli hengessäni palava" tai "Jumala nousi minussa", mutta se olisi virheellistä. Kyse olisi hänen sydämestään, aivan kuten oli kyse Paavalin hengen nousemisesta. Kristityt, jotka eivät tunne tuota eroa, ajattelevat, että kyseessä on joko Jumala tai ei ole. He eivät tajua, että henkemme on ollut kanssamme siitä lähtien, kun olemme olleet elossa – meidän 'todellinen' itsemme, henkemme, on kulkenut elämän halki ja saanut kokemusta.

Kun alkoholistien parissa kasvanut lapsi aikuistuu ja tulee Herran luo, hän on usein kykenevä kertomaan hengessään jonkun tavatessaan, onko tuo henkilö addikti vai ei. Kuinka? Koska hänen henkensä tuntee tuon alkoholin hengen tunteen, koska hän varttui sen läheisyydessä (tai hänet on vapautettu siitä). Jumalan Henki todistaa siitä totuudesta, jonka hän kokee omassa hengessään, mutta hänen henkensä on se, joka aistii asian.

Vaatii henkilön, joka on kypsä, vakaa Sanan tuntemisessa ja suoraselkäisyydessä, jotta kykenee suhtautumaan tuohon kokemukseen objektiivisesti: olemaan kykenevä erottamaan sen, kun Isä itse asiassa puhuu hänelle tai liikauttaa häntä hänen hengessään, vain kokea suodattamatta kokemusta elämänkokemuksen tai uskonnollisen tradition läpi. Apostoli Johannes ei yrittänyt selittää sitä, mitä näki ja mistä tuli Jeesuksen Kristuksen Ilmestyskirja. Hän vain kirjoitti sen ja ihmiset ovat yrittäneet lähes 2000 vuotta päästä siitä selville – mutta Johannes ei koskaan pyrkinyt selittämään sitä – se vain tapahtui hänelle.

Henkesi on ydinminäsi ja siihen vaikuttaa elämänkokemuksesi

Kuinka kuvata toisille vierailua taivaassa? Olen ollut siellä enkä vieläkään kykene riittävässä määrin kuvaamaan niitä värejä, sitä elämää, tuota kokemusta. Kerron vähän siellä täällä, mutta sanat jäävät vajaiksi. Niinpä on ymmärrettävää, jos nelivuotias tai kahdeksanvuotias tai seurakunnan jäsenet, jotka uskovat virheellisesti, yrittävät ymmärtää kokemuksiaan elämänsä suodattimien läpi.

Ihmiset ajattelevat usein, että heidän sielunsa – se mitä he ajattelevat ja tuntevat – on heidän henkensä. Ei se ole. Mutta henkemme ja sielumme ovat yhdistyneet ja vain Sanan Persoona kykenee erottamaan sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ajatukset ja sydämen aikeet*. On elämän mittainen matka oppia se, kuinka erottaa, sanotaan vaikka se, että oma henki liikahtaa sisälläsi tai jos näky tai uni on omasta mielikuvituksestasi lähtöisin verrattuna siihen, että Jumalan Henki itse asiassa asettaa jotakin sinuun tai sanoo jotakin sinulle tai antaa sinulle tuon kokemuksen. *Hepr. 4: 12-13

Jeremia joutui kohtaamaan miehen, joka rakasti maataan ja jolla oli vahvoja näkemyksiä Jumalasta. Mutta mies profetoi noista tunteista, mielipiteistä ja mielikuvituksesta käsin Jumalan Hengen sijaan. Toimikaamme varovaisesti, hienovaraisesti ja oikealla ajoituksella, kun luulemme, että meillä on jotakin Jumalalta, ollen halukkaita pitämään asian sisällämme samalla kun mittaamme sitä Jumalan Sanaa, Jumalan teitä, hyväksyttyjä uskoa koskevia uskomuksia vasten. Ja oppikaamme tuntemaan Totuuden Hengen Läsnäolo,

Hänen joka toimii opastaen meitä kaikkeen totuuteen; olkaamme herkkiä Hänelle ja erottakaamme Hänet omasta hengestämme ja mielipiteistämme. Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL